
Kaczyce, st. 23, gm. Lipnik, woj. tarnobrzeskie, AZP 88-70/215

Informator Archeologiczny : badania 32, 171

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Jak wskazują dotychczasowe badania grodzisko zlokalizowane na niskim cyplu wcinającym się w dolinę Szyszły, było prawie idealnie koliste - 112 m po osi wschód-zachód, 110 m po osi północ-południe. Fosę wykopano od strony zachodniej, południowej oraz, co stwierdzono w bieżącym sezonie, także od północnej. Głównym elementem obronnym grodu był wał o konstrukcji skrzyniowej, umocniony (a nie wypełniony jak sądzono dotychczas) w dolnych partiach przyziemia lessem lub marglem i rędziną. Podstawowym budulcem były drewniane bale, głównie dębowe, ale także i sosnowe. Szerokość wału od północy sięgała 10 m, złożyły się na nią dwie skrzynie po 4 m szerokości oraz od zewnątrz umocnienia z rędziny i margla szerokości 2 m.

Odsłonięto tam elementy zabudowy przywałowej. Od wschodu wystąpiła identyczna konstrukcja skrzyniowa, jednakże na zewnątrz podsypana na szerokości 3,5 m. W tej części odkryto studnię 0,70 m x 0,80 m zbudowaną z pionowych dranic sosnowych dostawianych do siebie oraz do 4 dębowych słupków, znalezisko wydатовano dendrochronologicznie na XII w. Badania przywałowej zabudowy w południowej części przyniosły odkrycie zachodniej części zabudowania przy bramie (?) odkrytego w 1997 r. Pozyskano wiele cennych zabytków: naczynia, groty strzał, nóż, skoble i inne. Niewątpliwie do najcenniejszych odkryć należy kamienna forma do odlewania ozdób półksiężycowatych. Zakończono eksplorację w południowej części studni odkrytej w 1997 r., wydатовanej dendrochronologicznie na XIV w oraz obiekty słupowe prawdopodobnie związane z tą fazą użytkowania grodu. Badania będą kontynuowane.

KACZYCE, st. 23, gm. Lipnik, woj. tarnobrzeskie, AZP 88-70/215

- osada wczesnośredniowieczna (XI - poł. XIII w.)

Ratownicze, sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez prof. Andrzeja Buko (Instytut Archeologii i Etnologii PAN i Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego). Finansowane przez PSOZ, Instytut Archeologii i Etnologii PAN i Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 136 m².

Badaniami objęto wschodnią część osady, z pozostałościami obiektów o charakterze produkcyjno-gospodarczym. Rozpoznano, w większości fragmentarycznie, 15 różnego rodzaju obiektów: jam i towarzyszących im palenisk, w części związanych z produkcją metalurgiczną.

Wydaje się, że główna, mieszkalna część stanowiska, zniszczona została nieodwracalnie niwelacjami i budową pobliskiej szosy.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.

Badania nie będą kontynuowane.

KALDUS, st. 1, gm. Chełmno, woj. toruńskie, AZP 33-41/1

- ślady osadnictwa kultury lendzielskiej (neolit)
- ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- cmentarzysko szkieletowe z XI-XII wieku
- osada wczesnośredniowieczna z X-XI wieku.

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. hab. Wojciecha Chudziaka (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu), mgr. mgr. Jacka Bojarskiego, Marcina Weinkauffa, Violetę Stawską. Badania prowadzone w ramach programu „1000-lecie Zjazdu Gnieźnieńskiego).

Tegoroczne prace ukierunkowane były na określenie zasięgu występowania wczesnośredniowiecznych grobów szkieletowych. W początkowym etapie eksploracji wykopy nakładano w północnej części cmentarzyska. Odkryte w tej strefie pojedyncze groby usytuowane na osi wschód-zachód wyznaczają granicę zasięgu cmentarzyska od strony północno-wschodniej, podobnie zresztą jak rowy stanowiące sztuczną delimitację badanej nekropolii.

Dalsze prace badawcze prowadzono w zachodniej części stanowiska, gdzie natrafiono na kilka